

Mál nr. 7/2005

**M
og
Vátryggingafélagið X**

Ágreiningur um bótaskyldu úr slysátryggingu.

Gögn.

1. Málskot móttakið 10.1.2005 ásamt umboði, dags. 8.12.2004.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna.
3. Tjónstilkynning, dags. 26.8.2004, ásamt yfirlýsingu, dags. 20.10.2004.
4. Útskrift úr sjúkraskrá læknavaktarinnar í Trelleborg, Svíþjóð, þann 9.8.2004.
5. Tvö læknisvottorð, dags. 16.9.2004 og 14.12.2004.
6. Bréf (tölvupóstur) lögmanns málskotsaðila, dags. 15.12.2004.
7. Þrjú bréf X, dags. 3. og 10.12.2004 og 2.2.2005.

Málsatvik.

Þann 8.9.2004 var M staddur í bænum Falsterbro á Skáni í Svíþjóð er hann varð fyrir meiðslum á hægri fæti. Í tjónstilkynningu M til X, dags. 26.8.2004, kemur fram að hann hafi verið að leika við börnin sín á ströndinni og verið að hlaupa að stað í sjónum (fjöruborðinu) þegar hann fann smell og mikinn sársauka. Hafi hásin í fætinum slitnað. Í sérstakri yfirlýsingu M, dags. 20.10.2004, segir að hann hafi misstigið sig á misfelli eða steini með þeim afleiðingum sem fram komi í fyrri skýrslu.

Farið var með M undir læknishendur á læknavaktina í Trelleborg (“Jourläkercentralen Tbg”). Í útskrift úr sjúkraskrá læknavaktarinnar segir m.a. orðrétt: “Ursprungligen från Island. Är här med bekant, hyr stuga i Falsterbro. Druckit en hel del öl, sprang och lekte på stranden, knäppte till i höger underben, kunde initialt ej alls gå men kan nu gå.”

Í vottorði læknisins L, dags. 16.9.2004, segir að M hafi leitað til hans þann 20.8.2004 og þá hafi m.a. verið ritað í sjúkraskrá: “missteig sig i Svíþjóð fyrir 11 dögum þ.e. 09.08.2004 á hæ. fæti, fannst sem sparkað væri aftan í kálfann. Fór til læknis sem taldi að um vöðvaslit væri að ræða. SK: er með slit á hásininni...”

M hafði í gildi nánar tilgreinda vátryggingu hjá X, en í þeirri tryggingu er sérstök slysátrygging. M hefur krafist bóta úr slysátryggingunni vegna meiðsla sinna. X hefur á hinn bóginn hafnað bótum, þar sem meiðslin hafi ekki orðið af völdum slyss eins og það hugtak er skilgreint í skilmálum sem um vátrygginguna gilda.

Álit.

Fyrrgreindir vátryggingarskilmálar liggja ekki fyrir, en með aðilum virðist ekki vera um það deilt að félagið bæti slys að nánar tilgreindum skilyrðum fullnægðum og að í skilmálunum sé ákvæði er segi að með orðinu “slys” sé átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem valdi meiðslum á líkama þess sem vátryggður er og gerist án vilja hans. Greinir aðila á um það hvort M hafi orðið fyrir meiðslum á fæti sínum, þ.e. hásinasliti, af völdum skyndilegs utanaðkomandi atburðar.

M var að hlaupa í sjávarmálinu, þegar hann fann smell og mikinn sársauka. Í fyrstu tilkynningu til X um slysið er þess ekki getið hvernig M varð fyrir meiðslunum. Ekki er heldur að sjá að þess hafi verið getið í sjúkraskrá læknavaktarinnar í Trelleborg, þar sem M leitaði læknishjálpar fyrst eftir að hann hlaut meiðslin. Við læknisskoðun hjá L þann 20.8.2004 er þess getið að hann hafi misstigið sig. Þá segir í sérstakri yfirlýsingu M frá

20.10.2004 að hann hafi misstigið sig á misfelli eða steini með þeim afleiðingum sem áður er getið.

M hefur sönnunarbyrðina um það að hann hafi orðið fyrir meiðslum af völdum slyss eins og það hugtak er skilgreint í þeim vátryggingarskilmálum sem deilt er um í málinu. Hann datt ekki og fékk heldur ekki högg á fótlegginn. Af skýrslum M um tildrög þess að hann varð fyrir meiðslunum eða fyrirbyggjandi læknisfræðilegum gögnum verður ekki ráðið með nægri vissu að meiðslin hafi orðið vegna einhvers atviks er varð utan líkama M. Sú skýring M, sem fram kom í yfirlýsingunni 20.10.2004 um að hann hafi misstigið sig á misfelli eða steini, verður ekki talin nægja sem sönnun þess að hann hafi orðið fyrir meiðslunum af völdum utanaðkomandi atburðar. Að öllu virtu hefur því ekki verið sýnt fram á að M hafi orðið fyrir meiðslum af völdum slyss eins og það hugtak er skilgreint í vátryggingarskilmálunum. Af þessu leiðir að M á ekki rétt til bóta úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til slysabóta úr vátryggingu sinni hjá X.

Reykjavík, 15. febrúar 2005.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.